

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Harmonisering af kredittid).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af forskellige energifgiftslove. (Afgiftsforhøjelser og afgift af varme produceret ved affaldsforbrænding m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Det er to vidt forskellige ting, så jeg skal tage dem i to omgange.

Først vedrørende L 106 om de forskellige kredittider: Selv om det er sådan, at debatten og forhandlingen i udvalget mest har drejet sig om bilkøb, er det jo sådan, at det drejer sig om ganske mange andre ting med hensyn til kredittider i virksomhederne.

Fremskridtspartiet har den opfattelse, at det faktisk er vigtigere, at virksomhederne har likviditet til at overleve, end at staten har likviditet. Vi skal huske, at for ganske mange virksomheder består den mangfoldighed, de lever i, altså også af situationer, hvor der er ordreduskydelser eller forsinkelser i leverancer, eller hvor virksomheden på grund af strejke eller naturkatastrofer kommer i den situation, at den ikke kan levere varerne til den aftalte tid og

mister betalinger på tidspunkter, hvor den i et likviditetsflow havde forventet dem.

Hvad er vigtigst? At den virksomhed får lov til at fortsætte, får lov til at have en fornuftig drift med en rigelig kredittid til det offentlige? Eller er det, regeringen nu lægger op til – at pengene til det offentlige skal falde prompte, uanset om virksomhedens likviditet rækker til det eller ej – vigtigere?

Vi har undervejs i udvalgsarbejdet fået anskueliggjort, at man fra regeringens side har den opfattelse, at virksomhederne bare kan gå ud og låne pengene i pengeinstitutterne eller andre steder og på den måde skaffe sig den fornødne likviditet, så pengene til det offentlige falder prompte. Det synes vi er en omvendt måde at indrette vort samfund på. I virkeligheden er statens, det offentliges, likviditetsflow langt nemmere at styre end en privat virksomheds, og derfor er det vores opfattelse, at man skal lade være med at vedtage L 106.

Så til det, der har givet anledning til den største del af debatten, nemlig spørgsmålet om bilkøb. Her har vi fået anskuelighedsundervisning i, at man i regeringen mere eller mindre har den opfattelse, at det at købe bil nærmest er noget, man gør sådan for sjov, men jeg kan berolige ministeren med, at de 125.000-130.000 bilkøb, der finder sted om året, ikke sker for sjov. Den håndfuld, der køber en Ferrari eller Rolls Royce, fordi de synes, det er sjovt, er virkelig kun en håndfuld, men langt hovedparten – over 90 pct. af de biler, der sælges i Danmark – sælges til folk, som skal bruge dem i arbejdsmæssigt øjemed, og til familier, som skal kunne aflevere børn i daginstitutioner osv. De mennesker har ikke nogen som helst mulighed for at lade være med at købe bil, og i øvrigt skal jeg hilse og sige, at hver gang der bliver købt en bil, går to tredjedele af pengene lige ned i skatteministerens lomme, så piberiet over bilkøb har altså to sider.

Når Opelen, Forden, Folkevognen og Mazdaen og alle de andre biler ikke kan klare det længere, har de, der skal ud og købe bil, én eneste mulighed, og det er at gå ned til bilforhandleren og sige: Nu skal vi have en ny bil. Så vil bilhandleren fortælle dem, at på grund af denne lovgivning er bilen nu blevet dyrere, men familien skal alligevel bruge bilen.

Vi har under førstebehandlingen og under udvalgsarbejdet hørt fra Socialdemokratiet og fra ministeren, at så kan man bare købe en mindre bil. Det kan man også, hvis man er minister,

for så behøver man ikke køre i en kæmpestor BMW, men kan købe en Ford Ka i stedet, for der er rigeligt med plads, selv til en skatteministers lange ben. Men til den familie, der både skal have plads til en barnevogn og to børn i barnestole osv., rækker det altså ikke med en Ford Ka. Man er nødt til at købe en stationcar, og hvad gør man så? Så får man en købekontrakt på et større beløb, som svarer til de afgifter, der nu skal betales til det offentlige, og på den måde tvinger man folk til at låne penge, som skal afleveres i skatteministerens lomme, og som han så kan sende videre til finansministeren. Men det er altså en usund måde at indrette samfundsøkonomien på, når man forøger borgernes gældsætning blot for at skaffe flere penge i statskassen, så der findes ingen saglige argumenter for at stemme for L 106.

Når vi kommer til L 107, er det jo mange spændende ting, vi har fået afsløret under udvalgsarbejdet. For det første har vi nu fået dokumenteret, at der for en lang række fjernvarmebrugere er tale om op til fem ganges prisforskel. Det kan læses i bilag 22 til oplysning for dem, der er særligt interesserede.

Folk, der bor få kilometer fra hinanden, betaler varmeregninger, hvor prisforskellen kan være op til fem gange. Der, hvor jeg bor, er jeg tilfældigvis så heldig, at vores fjernvarmeselskab, som er et a.m.b.a., traf en meget fornuftig beslutning i midten af 1970'erne, nemlig at blive en del af Varmeplan Århus. Hvis generalforsamlingen havde truffet den modsatte beslutning, havde jeg i dag været en af dem, der betaler den høje afgift for min varme, men nu er jeg blandt dem, der betaler nogle af landets laveste varmepriser, fordi vi får overskudsvarme fra Studstrupværket.

Fra min have kan jeg se over til mennesker, der betaler fem gange så meget som jeg for at få deres hus varmet op, og man kan selvfølgelig sige, at det er uheldige omstændigheder og tåbelige byrådsbeslutninger og ingeniørers inkompetence; listen over grundene til, at det er sådan, er lang. Men at regeringen går ud og belaster mig og dem, der betaler fem gange så meget for at varme deres tilsvarende hus op, med den samme afgift, er simpelt hen urimeligt. De bredeste skuldre skal bære osv. osv.

Det er tilfældigheder, fuldstændige tilfældigheder og omstændigheder, som ligger fuldstændig uden for privatøkonomien og familiens råderum, der afgør, om man skal betale op til fem gange så meget pr. kubikmeter eller pr.

kilowatt, man får leveret, som naboen gør. Det forhold gør regeringen værre med dette lovforslag, for det bliver dyrere at købe fjernvarme.

Så er der spørgsmålet omkring affaldet, og under behandlingen af dette lovforslag har vi i nyhedsmedierne hørt refereret, at der er store problemer på Sjælland. Affaldsbjergene hober sig op, man kan ikke komme af med dem, og først en gang i år 2005-06 begynder forholdene måske at blive normale, så bunkerne ikke vokser længere. Hvis det er tilfældet – og jeg har grund til at tro, det er rigtigt – at der er så store problemer med at få afbrændt affaldet på Sjælland, hvad er så formålet med at lægge afgift på? Så bliver det jo endnu mindre rentabelt at afbrænde affaldet, og så vil der være endnu færre byråd, og endnu færre fjernvarmeværkbestyrelser, som træffer beslutning om at skifte en kul- eller oliekedel ud med en affaldskedel, for det bliver simpelt hen for dyrt.

Så vil affaldsbjergene hobe sig op, eller også vil der ske det, som vi ser i stigende omfang, nemlig at der foregår den såkaldte sorte deponering. Man kører ned ad en eller anden grusvej med affaldet og vipper det af bag det nærmeste hyldebærtræ, og så er det bondemanden, der får bøden, når en eller anden miljømyndighed enten ved satellitovervågning, eller hvordan man nu overvåger sådan noget, opdager, at der ligger et læs skidt, som ikke bør ligge det pågældende sted.

Der vil blive endnu flere problemer med, at de amtslige vejvæsener opdager, at rundt omkring på rastepladserne er skraldespandene fyldt op med affald. Der vil blive endnu flere problemer med, at der ved hegnene til næringsbrugstationer og hvad vi ellers har, bliver smidt store mængder affald. Jo flere afgifter man lægger på affald, desto mere affald vil blive udsat for denne form for sort deponering. Vi har senest set det med bilerne. Det er for dyrt at få skrottet en bil i Danmark, og hvad gør folk så? Så lader de bilen stå et stykke nede ad en grusvej eller bag laden på en bondegård.

Derfor er lovforslag nr. L 107 ikke velegnet til vedtagelse, og vi anbefaler Folketinget at stemme nej til det.

Peter Hansen-Nord (V):

Ja, det er præcis L 107, der bringer mig på talerstolen.

Jeg må erkende, at jeg forstår, man i regeringen har sendt miljø- og energiministeren til Århus, så man i dølgsmål kan få nogle ting

igennem, som på tre væsentlige punkter – og det vil jeg gerne sige til regeringen og specielt til SF og Enhedslisten – vender den miljømæssigt tunge del nedad, og jeg skal nævne dem ganske kort.

Punkt 1: Den miljømæssigt rigtige decentrale kraftvarme bliver relativt dyrere end den varme, der leveres fra centrale, kulbaserede kraftvarmeværker, som hr. Kim Behnke var inde på. Det er miljømæssigt stik imod den energi- og miljøpolitik, der har været ført her i Folketinget siden slutningen af 1980'erne.

Punkt 2: Varmeleverancerne fra affaldsforbrændinger, som har miljømæssig førsteprioritet i hele vores planlægning, bliver den del, der bliver relativt dyrest for forbrugerne med dette lovforslag. Det er stik imod enhver hensigtserklæring om varmeplanlægningen, der er givet herinde de sidste 10 år.

Punkt 3 er måske ikke noget, jeg burde sige, men jeg må konstatere, at resultatet bliver, at det generelt bliver relativt billigere med individuel opvarmning end at tilslutte sig de kollektive net. Det er alt andet lige stik imod al varmeplanlægning, der har været gennemført her i Folketinget de sidste 10 år. Vi må altså konstatere, at forslaget generelt vender den miljømæssigt tunge del nedad, og det endda på miljøområder, hvor der har været et bredt samarbejde.

Så skal jeg lige huske at tilslutte mig det, hr. Flemming Kofod-Svendsen nævnte om L 102, for det er helt korrekt. Det er et fjerde eksempel på, at store dele af denne pakke vender den miljømæssigt tunge ende nedad, endda på områder, hvor der har været brede forlig.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Spørgsmålet om varmepriserne har altid optaget folk meget, men en kendsgerning er det dog, at de forskelle altid har været der.

Hvis man skal udjævne, som jeg forstår, der fra både Fremskridtspartiet og Venstres side – måske mest fra Fremskridtspartiets side – er ønske om, bør man selvfølgelig tilstræbe en ensartet varmepris og sige, at varme er et basalt gode, som alle danskere skal have på lige vilkår. Netop i dagens debat, hvor ideologierne har været helt fremme, må man da i høj grad sige, at det er den skinbarlige socialisme, vi her går i gang med, selv om vi selvfølgelig kan diskutere afgiftssatserne. Her er vi ude i noget, som er et ganske udmærket incitament, men så

er det altså bare noget helt, helt andet, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal bare sige ganske kort til hr. Erik Mortensen, at det er sådan set ikke det, vi står her og snakker om, for hr. Erik Mortensen har selvfølgelig ret i, at der altid har været den selv. Jeg sagde at med denne afgiftssammensætning er det, der sker på de områder, jeg nævnte før, at det er alt det miljørigtige, der har været brede forlig om, som bliver relativt dyrere, og det, der bliver billigere, er vel det, der samtidig har været en vis enighed om skulle udfases på den ene eller anden måde. Det er relativiteten, der er indbygget i denne afgiftspakke, der vender den tunge ende nedad til SF's og Enhedslistens almindelige oplysning.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiets budskab i dag er ikke, at vi via en eller anden statslig ordning skal udligne folks fjernvarmepriser. Fremskridtspartiets budskab i dag er, at i forvejen er der ganske mange fjernvarmeforbrugere, der som følge af en lang række ting – mest af alt den planøkonomiske regulering, der sker gennem vores varmeforsyningslovgivning – er bragt i den situation, at de har nogle fuldstændig urimelige høje fjernvarmeregninger, og de mennesker får det da endnu værre, når man nu lægger disse ekstra afgifter på dem. Ud over at vi i forvejen piner dem, skal de pines endnu mere, og det er ulogisk.

Det er også ulogisk, at vi ikke bruger alt det affald, der hober sig op på lossepladserne, til at brænde af. Uanset hvilken politisk holdning man har til tingene, er det da bedre at afbrænde affald og få strøm og varme ud af det frem for at afbrænde kul, olie, naturgas og andre ressourcer, som er begrænsede; det er da indlysende enkelt. Men nu lægger man minsandten afgift på affald frem for at lave det om til strøm og varme, så Socialdemokratiet mangler simpelt hen fundamental logik på det punkt.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg mener faktisk, der er givet så grundige svar under udvalgsarbejdet, at der ikke er grund til, at jeg går ind i en dybere diskussion om det her, men jeg har lige nogle enkelte bemærkninger til hr. Kim Behnke.

Med hensyn til bilpriserne: Som det også fremgår af de svar, der er afgivet, er de reelle bilpriser – selv efter de forholdsvise beskedne stigninger, der kommer her – faldet gennem de seneste år og ikke steget. Det være bare sagt, for at det ikke skal se ud, som om bilejerne har fået en meget voldsom behandling, tværtimod vil der være tale om et reelt fald.

Med hensyn til energifgifterne og diskussionen, som både hr. Kim Behnke og hr. Peter Hansen-Nord rejste, om forskellene, alt efter om man bruger den ene eller anden slags varme, har det været indfaldsvinklen til afgiftsbælgningen at opretholde neutralitet, uanset om man brugte den ene eller den anden eller den tredje slags brændsel, og det er faktisk det, der er sket. At der så er nogle historiske problemer, eksempelvis forskellen mellem decentrale og centrale kraftvarmeværker, og at det giver sig udslag i forskellige priser, er der ikke noget nyt i. Derfor er der også vedtaget en lov om det og i samme forbindelse bebudet, at regeringen kommer med et udspil senere i år for over en årrække at få skabt en større ligestilling mellem den nye model og de gamle, centrale og for de flestes vedkommende kulfyrede, men for nogles vedkommende gasfyrede, kraftvarmeværker.

Det er altså ikke mindst historisk betinget, at man tidligere betragtede varmedelen som spildvarme, og derfor er der nogle fordelinger, der giver nogle virkninger, som vi ikke kan rette op med sådan en lillebitte pakke med nogle ganske beskedne afgifter, der i øvrigt fortrinsvis er udtryk for, at vi fylder det prisfald, der har været, op.

Hvis hr. Peter Hansen-Nord og hr. Kim Behnke lavede sammenligninger mellem f.eks. de centrale, kulfyrede kraftvarmeværker og den individuelle opfyring med olie, som hr. Peter Hansen-Nord nævned, så er virkeligheden den, at olieprisen er faldet næsten med lige så meget, som vi nu justerer energifgiften med – det er det, man næsten kunne kalde en hulopfyldning – hvorimod der på kulsiden er en reel stigning, fordi kulpriserne ikke er faldet.

Når vi ser på affald og diskussionen om affaldsafgift, er der her balance mellem incitamenterne til genbrug. Hvis det bliver en så god forretning at afbrænde affald, at man ikke genbruger i den udstrækning, det er muligt, skal man huske på, at hver gang man hæver afgiften for alternative brændsler, bliver det jo en bedre forretning at afbrænde affald.

Med disse få saglige, faktuelle oplysninger håber jeg, at de, der ikke har fået læst svarene, som de er afgivet i udvalget, kan se, at der både er tænkt over det og der er sammenhæng og der er klogskab i pakken også på det her punkt.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil godt kvittere over for skatteministeren for, at målsætningen var, som skatteministeren mente den skulle være. Jeg må så sige, at det er mislykkedes fuldstændig i pakken, og jeg må konstatere, at regeringens prioritering af miljøpolitikken, når det kommer til de her ting, ligger meget langt nede i bunken. Det er der så ikke noget at gøre ved. Det må regeringen jo selv forsøge at rette op på. Vi fik en tre meter lang forklaring om, hvorfor det ikke var lykkedes, og den tager jeg foreløbig til efterretning.

Jeg vil da godt lige sige omkring affaldsforbrænding, at dér har vi jo et afgiftssystem i forvejen, og det, man gør nu, er faktisk at indføre et nyt afgiftssystem. Det er jo således, at man har prioriteret affaldet med forskellige satser på, hvad det kostede at lade det deponere, og hvad det kostede at få det brændt af. Der har været stor forskel på de satser, og det havde nok været mest rimeligt, at det var dem, man havde reguleret på, hvis man ville have flere penge ind eller prioritere genanvendelse, som ministeren nævnte. Nu fører man et helt nyt afgiftssystem ind i en varmforsyning, der i forvejen er afgiftsbelagt, bare med et andet system. Det tror jeg ministeren skal studere med sine embedsmænd.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Der er faktisk også på det punkt, hvor man går ind og ser på forskellen og den prioritering, der er i miljøpolitikken i affaldsanvendelsen, afgivet fuldstændig præcise svar i Folketingets Skatteudvalg, som jeg kan henvise til. Og hvis ikke hr. Peter Hansen-Nord kan finde det i sin egen samling, vil jeg gerne frembringe det til hans orientering.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Harmonisering af kredittid).

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af forskellige energifgiftslove. (Afgiftsforhøjelser og afgift af varme produceret ved affaldsforbrænding m.v.).

Ændringsforslag nr. 1-8 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 109: Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Forhøjelse af pensionstillæg).

Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98. Betænkning 23/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af lov om fordeling mellem staten, kommunerne og amtskommunerne af skattnedslaget som følge af personskattelovens skatteloft. (Tilpasning til ændringer i det skrå skatteloft).

Af indenrigsministeren (Thorikild Simonsen). (Fremsat 19/6 98. Første behandling 23/6 98. Betænkning 23/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og realkreditloven. (Stemmeretsbegrænsninger og ledelsesregler).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved). (Fremsat 10/6 98. Første behandling 11/6 98. Betænkning 18/6 98. 1 ændringsforslag af økonomiministeren (Marianne Jelved) 19/6 98).